

“Ze mogen haar zo niet laten afzien”

AFSCHEIDSBRIEF VERKLAART WAAROM 74-JARIGE MET DEMENTERENDE
VROUW UIT LEVEN STAPT

Baert Marc

Geen dag langer kon hij aanzien hoe de 75-jarige vrouw met wie hij zovele jaren lief en leed had gedeeld verder wegwijnde. Omdat ze geen euthanasie kon krijgen, zag Robert De Clercq (74) geen andere oplossing dan zijn dementerende vrouw zelf te doden. Daarna pleegde hij aan haar zijde zelfmoord. Voor zijn familie en de politie liet hij afscheidsbrieven achter: “We hebben hier zelf voor gekozen.”

At PLUS

STEPHANIE ROMANS EN
KEN STANDAERT

Gepubliceerd
vandaag, 03u20

Baert Marc

Het koppel zeventigers woonde jarenlang samen op de vijfde verdieping van een appartementsgebouw aan de Waterwildlaan in Watermaal-Bosvoorde, bij Brussel. Robert De Clercq probeerde er zo goed en kwaad dat lukte voor zijn dementerende vrouw te zorgen - tot de zorg te zwaar werd voor een man alleen. Nicole verhuisde noodgedwongen naar het OCMW-rusthuis in de Ottervangerstraat, op amper een paar honderd meter wandelen van het appartement waar Robert bleef wonen. De gepensioneerde laborant en diepzeeduiker bezocht zijn vrouw er elke dag. “Hij kon het niet aanzien hoe ze daar in die kamer zat”, vertelt een vriendin van het koppel. “Daarom nam hij haar elke dag mee voor een wandeling in de buurt die ze allebei zo goed kenden.”

Telefoon onbeantwoord

AP

Elke dag zag Robert zijn echtgenote net ietsje meer wegwijnen. “Ze herkende je gezicht nog wel, maar ze wist op den duur niet meer wie je was”, vertelt de vrouw. “Bob, want zo werd Robert genoemd door iedereen die hem goed kende, heeft dikwijls gezegd dat het hem te veel werd. ‘Ze mogen haar zo niet laten afzien’, zei hij laatst nog. Toen Nicole wist dat ze Alzheimer had, heeft ze samen met Robert op papier laten zetten dat ze euthanasie wou als het echt niet meer ging. Maar de papieren over de euthanasie raakten blijkbaar maar niet in orde. Hij maakte zich daar ontzettend kwaad over. Maar dat het daardoor zo ver zou komen...”

Dinsdag haalde Robert zijn vrouw zoals elke dag op in het rustoord. “Voor een wandelingetje”, klonk het. Maar toen het koppel om 18 uur nog steeds niet teruggekeerd was, sloeg het rusthuispersoneel alarm. Telefoontjes naar het appartement van Robert bleven onbeantwoord en ook de enige zoon van het koppel wist niet waar zijn ouders waren. De politie trok naar het appartement. Daar vonden ze twee afscheidsbrieven. Een eerste brief was gericht aan hun familie, met een zeer duidelijke boodschap: ‘De beslissing om te sterven, hebben we zelf gemaakt’. Ze zagen hun familieleden graag, maar de ziekte van Nicole was te zwaar om dragen. ‘Zowel voor haar als voor mij’, schreef Robert. In een tweede brief voor de politie maakte Robert duidelijk dat hij zijn vrouw had omgebracht en daarna zelfmoord had gepleegd. Enkele minuten later werden hun lichamen gevonden in

een garagebox in de kelder van het flatgebouw. Het wapen waarmee Robert eerst Nicole had gedood, lag naast hem.

Helder van geest

Baert Marc

“Dit is een ontzettend triest verhaal dat aantoont dat de euthanasiewetgeving echt wel herbekeken moet worden”, vindt professor Palliatieve Geneeskunde Wim Distelmans. “Wie dement is, kan nu geen euthanasie krijgen. Zélf s als je vooraf zoiets op papier hebt gezet. Enkel wie in een onomkeerbare coma terechtkomt, kan euthanasie krijgen op basis van een voorafgaande wilsverklaring.”

“Ons huidige systeem is pure waanzin wat mij betreft. Wie vooraf aangeeft te willen sterven als hij er enorm slecht aan toe is, má g niet sterven. Enkel wanneer je nog zelf je wil kan uitdrukken, kan het wel.” Zoals in het geval van Hugo Claus, die net als Nicole Alzheimer had, maar in maart 2008 wel euthanasie kon krijgen. “Hij had inderdaad dezelfde ziekte, maar was nog voldoende helder van geest om euthanasie te kúnnen vragen. Dat is het verschil.”

Voorkomen kán

Recent pleitte CD&V nog voor een verstrenging van de euthanasiewet, maar Distelmans pleit voor een verbeterde reglementering. “De huidige wet vertoont te veel lacunes”, zegt Distelmans. “Aanpassingen zouden familiedrama’s als deze, die ook voor de nabestaanden enorm zwaar zijn, kunnen vermijden. Ik pleit ervoor om euthanasie toe te staan aan iedereen die een voorafgaande wilsverklaring ondertekend heeft en een verworven wilsonbekwaamheid heeft door dementie of een hersentrauma. Bovendien moet zo’n wilsverklaring momenteel om de vijf jaar vernieuwd worden. Zoiets is toch niet nodig?” Een laatste aanpassing die Distelmans doorgevoerd wil zien, ligt bij de rol van de behandelende arts. “Als een arts nu euthanasie weigert, moet de patiënt zelf op zoek gaan naar een dokter die wel euthanasie wil uitvoeren. Probeer zoiets maar geregeld te krijgen als je in een ziekenhuisbed ligt af te takelen.”